

Publicerad 2014-10-29 09:35 av Lena K Nilsson

Natten

Ett efter ett hade hon sett ljusen slockna. Natten låg svart framför henne. Hon sökte famla, men rädslan för att snubbla över något tog vid. Skulle hon ge upp, låta livet vara slut? I samma ögonblick, som den tanken kom, såg hon en liten stråle precis framför sig. Det var ett ljus, som om det kom från henne själv. Smått häpen greppade hon strålen, lät den växa, ty hon hade förstått att någon annan inte alltid kunde gå bredvid, som hennes ljuskälla i evig tid.

Snart såg hon vägen allt tydligare, vågade beträda, ledd med blott sitt eget ljus …

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena K Nilsson med Poeter.se id #10466 innehar upphovsrätten